

Phần 4

Chương 16 Huyết Tế - Thượng

“**K**hụ khụ, phụ tử hai người các người tới cùng là có bí mật gì, Tiểu Nhi, người nói, tới cùng là làm sao vậy?” Ánh mắt Hoàng Phủ Linh Thù nghi hoặc phụ tử hai người này trong lúc đó, đã xảy ra chuyện gì, xem thần thái hai người này, tựa hồ không phải việc nhỏ, nhiều năm phu thê như vậy, nàng hiểu rõ Độc Cô Khinh Cuồng, hiện tại bộ dáng như vậy, nhất định là đã xảy ra chuyện gì cực kỳ nghiêm trọng.

“Nương... Ta, ta thích một người!” Chung quy cũng không phải bí mật gì, mà nàng cũng không muốn giấu giếm, chỉ là nói thẳng thắn như vậy, có chút không tốt lắm, tim đập rộn lên, cảm giác ngọt ngào, nghĩ đến nam nhân kia, nàng liền cảm thấy tràn đầy hạnh phúc.

“Cái gì, đó là ai?” Hoàng Phủ Linh Thù kinh ngạc đứng lên nhìn nữ nhi của mình, thẹn thùng mang theo ngọt ngào, biểu tình như vậy nàng quá quen thuộc, đúng là khi đó còn trẻ đẹp, khi đó bộ dáng nàng nghĩ đến Khinh Cuồng là thích và mê luyến.

“Tử Cách là nghĩa tử của Thanh Long hộ pháp, cũng là một nam tử thập phần văn nhã, lần trải nghiệm này, hấn cứu nữ nhi một mạng, là một nam nhân tốt đáng nữ nhi gả!”

Hoàng Phủ Linh Thù nghe Tiểu Tuyết nói xong, nhíu chặt mày, thần sắc trên mặt cũng dần dần ngưng trọng lên, ân cứu mạng sao, cũng không nhất định phải lấy thân báo đáp, nữ nhi mới chỉ có mười sáu tuổi...

“Người hiểu rõ nam nhân kia sao, Tiểu Nhi, lập gia đình là chuyện cả đời, người bây giờ còn nhỏ, ta hi vọng người có thể suy nghĩ cho thật kỹ, không nên vì kích động nhất thời liền kết luận bừa, làm hỏng cả đời mình.”

“Phụ thân, nữ nhi không có kích động, Tử Cách thật sự rất tốt, ta thích hấn, ta thương hấn, ta muốn gả cho hấn!” Rồi xa hấn một ngày một đêm, cả đầu nàng đều là hấn, cho dù hiện tại, nàng cũng muốn nhanh chóng được gặp hấn, ở cùng với hấn.

“Vớ vẩn, người mới biết nam nhân kia bao lâu, làm sao có thể liền...”

“Phụ thân, ta biết ta đang làm cái gì, ta thương hấn, không cần biết chúng ta quen nhau bao lâu!” Tiểu Tuyết lần đầu tiên không lễ phép cắt ngang lời nói của Độc Cô Khinh Cuồng như vậy, cố chấp nhìn phụ thân của mình, kiên trì nói.

Đã từng, nàng cũng không tin tình yêu sẽ đến nhanh như vậy, tuy nhiên vẫn hâm mộ phụ thân mẫu thân yêu nhau, nhưng không có bất luận ảo tưởng gì về

chính mình, mãi đến một khắc kia, nàng thấy nam nhân kia ôn nhu tươi cười, tâm dưng không được nhảy dựng lên, cảm giác hạnh phúc cũng tự nhiên sinh ra, nàng biết, nàng đã yêu nam nhân này, có thể có nhiều lý do, nhưng lại không thể nói ra được bất cứ lý do nào!

Lần này nghe xong Tiểu Tuyết nói, Độc Cô Khinh Cuồng chỉ nhíu mày không nói, bọn hắn là cha mẹ của Tiểu Tuyết, cũng là hiểu con người của nàng nhất, nàng phản ứng như vậy, đã chứng tỏ kiên trì và quyết tâm của nàng, cho dù hắn là phụ mẫu nàng, cũng không thể thay đổi, từ nhỏ, Tiểu Tuyết đã như vậy!

“... Để nam nhân kia tới gặp ta!” Cuối cùng, vẫn là Độc Cô Khinh Cuồng mở miệng, áp lực trong thanh âm có một tia bất đắc dĩ và lo lắng khó có thể phát hiện.

“... Được!” Tiểu Tuyết cười một lời đáp ứng, nàng tin tưởng ánh mắt mình, nàng tin tưởng nam nhân kia tuyệt đối, nàng tin tưởng Tử Cách!

Nếu đã quyết định, thì nhất định phải tin tưởng, nàng thương hắn, cho nên tin tưởng hắn.

...

“Tham kiến Ma Tôn, phu nhân!” Khiêm tôn cũng không hèn mọn, cung kính cũng không nịnh nọt, thanh âm nam tử bình thường trầm ôn, cho dù quý cũng mang theo một tia ngạo khí, chẳng qua loại ngạo khí này lại bị khí tức (hơi thở) trầm ôn lấn áp, làm cho người ta chỉ cảm thấy chững chạc và kiên nghị.

Độc Cô Khinh Cuồng không hề lên tiếng, chỉ lạnh lùng nhìn nam tử quý ở trước mặt, ánh mắt chán ghét nhìn nam nhân!

Ưu tú, dựa vào tâm mà nói, đây là một người không tồi, tướng mạo đường đường, khí thế trầm ôn, không kiêu ngạo không nóng nảy, nghe nói võ công cũng không tệ, nhưng mà, cho dù tốt, Độc Cô Khinh Cuồng đều không cảm thấy nam nhân này xứng đôi nữ nhi của mình!

Một bên, Hoàng Phủ Linh Thủ cũng nhìn Ngô Tử Cách, nữ nhi nhìn trúng là nam nhân này sao? Tướng mạo trái lại rất không tốt, chẳng qua vẫn cảm thấy có chút không thoải mái, khí tức giống như không phải người ma giáo, trên người mang theo chính khí khiến nàng cảm thấy rất kỳ lạ, lại nói không nên lời là cái cảm giác gì.

“Phụ thân!” Sau cùng vẫn là Tiểu Tuyết nhìn không được, hô một tiếng.

“... Đứng lên đi.” Độc Cô Khinh Cuồng lúc này mới đáp lại một câu, để cho Ngô Tử Cách đứng dậy.

Ngô Tử Cách đứng lên sau đó hơi cúi đầu đứng tại chỗ, không kiêu ngạo không siểm nịnh lại cũng không có chủ động nói cái gì, trong lúc này phòng trong cực kì trầm mặc.

“Tiểu Nhi là nữ nhi của ta, ta muốn biết, ngươi đối với Tiểu Nhi cảm tình ra sao!”

“Ma Tôn, thuộc hạ biết thân phận hèn mọn, không xứng với tiểu thư, nhưng thuộc hạ là thật tâm thích tiểu thư, nguyện ý vì tiểu thư trả giá toàn bộ, hi vọng người thành toàn!” Giờ này khắc này, không cần biết là vì lý do gì, hắn cũng đã không thể lui nửa bước, hắn chỉ có thể cắn răng kiên trì, không buông tay, hắn tin tưởng kết quả cuối cùng nhất định làm cho hắn mãn ý, bởi vì, quân bài cuối cùng của hắn chính là Tiểu Tuyết có tình cảm với hắn!

“Thành toàn? Hừ, nói dễ dàng, cho dù ta không là Ma Tôn, ta cũng không dễ dàng mang nữ nhi gả cho ngươi, nếu ngươi kiên trì muốn ở cùng một chỗ với nữ nhi của ta, hãy cho ta xem thành ý của ngươi đi!”

“Ý tứ của Ma Tôn là?”

“Huyết tể!” Độc Cô Khinh Cuồng lạnh lùng thốt ra hai chữ, ba người còn lại trong phòng sắc mặt nháy mắt trở lên khó coi, Hoàng Phủ Linh Thù kinh ngạc, Tiểu Tuyết kinh hoảng, còn Ngô Tử Cách ngưng trọng...

Huyết tể, một trong tam Đại Tế Tự của Ma Thần điện, dùng một nửa máu tươi trên người tế điện ma thần, và thẻ độc, đó là biểu hiện thành ý, nhưng đó là dùng sinh mệnh để rửa sạch oan khuất, bởi vì sau huyết tể người đó có thể còn sống sót chỉ có một phần mười!

“Không, ta không đồng ý!” Nàng không muốn để Tử Cách dùng sinh mệnh đi chứng minh tình yêu đối với nàng, thời điểm hắn không để ý an nguy chính mình che ở trước người nàng, nàng cũng đã hoàn toàn tin nam nhân này!

“Tiểu Nhi, nếu ngươi muốn ở cùng với hắn, cũng chỉ có một biện pháp này mới có thể được mọi người tán thành, nếu không ta tuyệt đối không đồng ý!” Độc Cô Khinh Cuồng tăng thêm giọng điệu nói, thập phần kiên trì, không có thay đổi ý kiến của mình!

“Phụ thân!”

“Việc này dừng ở đây, ta cho các ngươi thời gian ba ngày suy nghĩ, nếu đồng ý chúng ta liền tiến hành huyết tể, ngươi sống sót, ta liền đồng ý cho các ngươi, ngươi chết, ta tự nhiên sẽ vì Tiểu Tuyết tìm một nam nhân thích hợp hơn ngươi, ngươi cũng có thể an tâm đi rồi!” Độc Cô Khinh Cuồng dùng giọng điệu cuồng ngạo nói, toàn thân đều tản ra khí tức không thể kháng cự, đây mới là khí phách thuộc về Ma Tôn.

Giờ này khắc này, Tiểu Tuyết không có dũng khí mở miệng nói chuyện.

“Được, ta đáp ứng, không cần suy nghĩ, ta nguyện ý huyết tể!” Ngô Tử Cách dùng thanh âm kiên định nói, trong nháy mắt, quanh thân tản ra ngạo khí cơ hồ tương xứng với Độc Cô Khinh Cuồng!

Chương 17

Huyết Tế - Hạ

“**T**ử Cách! Người có biết chính người là đang nói cái gì không!” Tiểu Tuyệt cực kì lo lắng hỏi, thanh âm đè thấp cực kì ngưng trọng!

“Tiểu Nhi, yên tâm, ta không sao.” Hấn nhất định không để cho bản thân xảy ra chuyện gì, hấn phải hoàn thành tâm nguyện của bản thân trước... trong mắt Ngô Tử Cách cừu hận chớp lóe rồi biến mất, đã khắc sâu trong tâm linh.

“Hừ, một khi đã như vậy, hôm nay giờ tý chúng ta tiện tiến hành huyết tế!” Nếu hấn không cần được ngăn cản, vậy thì để cho ma thần tới nghiệm chứng chân tâm nam nhân này đi!

Người Ma giáo đối với ma thần rất tôn sùng, không ai có thể dễ dàng lấy được sự đồng ý ma thần, chỉ cần thể với danh nghĩa của ma thần, lời thề kia nhất định phải cẩn thận, cho dù là Độc Cô Khinh Cuồng, cũng như vậy!

“Được!”

...

“Vì sao người phải đáp ứng?”

Độc Cô Khinh Cuồng đã kêu người đi chuẩn bị huyết tế, Tiểu Tuyệt nhin không được kéo Ngô Tử Cách ra ngoài, đứng trong góc khẩn cấp hỏi.

“Tiểu Nhi, đừng buồn bực, người có biết, đây là phương pháp tốt nhất, chỉ cần ta hoàn thành huyết tế, chúng ta là có thể quang minh chính đại ở cùng một chỗ, người không muốn sao?”

“Ta muốn, nhưng ta không muốn dùng phương thức này, người không cần lấy sinh mệnh sao!” Nàng thương hấn, làm sao có thể bởi vì yêu mà để cho hấn lâm vào nguy hiểm!

“Tin tưởng ta, ta không sao!” Cảm động, Tử Cách cảm thấy trong lòng mình có cảm giác chua xót, chỉ là, loại chua xót này, sẽ chỉ hấn khiến càng thêm thống khổ!

Tiểu Tuyệt nhìn nam tử trước mặt, một câu ‘tin tưởng ta’ của hấn khiến nàng không biết nên nói gì cho tốt, tin tưởng, nàng đương nhiên tin tưởng, nhưng mà, vì sao vào thời điểm này, giờ khắc này, nàng đột nhiên cảm thấy nam tử luôn luôn ôn hòa cũng rất tàn nhẫn, hấn một câu ‘tin tưởng ta’ là có thể xem nhẹ cảm thụ của nàng!

Nàng thương hấn, làm sao có thể trở mặt nhìn hấn gặp phải nguy hiểm!

“Được, ta tin tưởng người, ta tôn trọng lựa chọn của người, cũng mời người tôn trọng lựa chọn của ta!” Thần sắc Tiểu Tuyệt đột nhiên lạnh lùng, như là có quyết định gì đó, sau đó thận trọng nói, nhìn thoáng qua Ngô Tử Cách, sau đó xoay người rời đi.

Ngô Tử Cách nhìn bóng lưng Tiểu Tuyết, có dự cảm không tốt lắm, lại nghĩ không ra là cái gì.

...

Giờ tý, mọi người ma giáo đều đã tụ tập ở tế đàn Ma Thần điện phía sau núi, nhân số hơn một ngàn, lại không ai phát ra một chút thanh âm, mỗi người đều là vẻ mặt đặc biệt nghiêm túc.

“Huyết tế bắt đầu!” Độc Cô Kinh Cuồng lạnh nhạt phun ra bốn chữ, lạnh lùng nhìn Ngô Tử Cách đứng ở một bên.

Huyết tế rất đơn giản, trung tâm tế đàn có một cái bồn sứ màu đen, người hiến tế chỉ cần đi đến trước bồn sứ, cắt cổ tay của mình, để cho máu tươi chảy vào bồn sứ, huyết tế xem như kết thúc.

Ngô Tử Cách không do dự tiêu sái đi lên tế đàn, cước bộ thập phần kiên định, khi đi ngang qua Độc Cô Kinh Cuồng, hơi hơi gật đầu, sau đó bước lên tế đàn, mà ngay tại thời điểm đó, một bóng người mang bạch y bay qua, đứng ở giữa tế đàn!

Mọi người rộ lên, nhìn thấy người tới, không biết làm sao nhìn về phía Độc Cô Kinh Cuồng.

“Tiểu Nhi, ngươi làm cái gì đó, đây là tế đàn ma thần, đâu phải ai cũng có thể lên, đi xuống!” Huyết tế tế đàn, chỉ có người hiến tế mới có thể đứng ở trên này, đến khi bồn máu bị lấp đầy, huyết tế mới tính là kết thúc!

“Phụ thân, ta thương hấn, ta yêu nam nhân này, máu của ta đó là máu của hấn, hôm nay huyết tế, liền do ta bắt đầu đi!” Tiểu Tuyết đứng ở bên cạnh bồn sứ, dùng ngữ điệu rất cao nói, sau đó giơ tay chém xuống, máu tươi nháy mắt phun ra!

“Tiểu Nhi!” Mọi người kinh hãi, muốn tiến lên, lại bị ánh mắt sắc bén của Tiểu Tuyết bức lui xuống!

“Đều đứng lại, Tử Cách, ngươi muốn huyết tế chứng minh tình yêu ngươi đối với ta, được, ta đáp ứng, ta tôn trọng ngươi và tin tưởng ngươi, nhưng, xin ngươi không nên ngăn cản ta, để cho máu của ta và máu của ngươi dung hợp cùng một chỗ!”

Khắp núi đầu người đều đã nghe không rõ, sau đó tỉnh ngộ lại, đó là rung động!

Ngô Tử Cách ngơ ngác đứng tại chỗ, ánh mắt phức tạp nhìn Tiểu Tuyết...

Nếu có thể, hấn thật sự hi vọng, toàn bộ là thật sự, không có giả dối, nhưng toàn bộ đều là giả...

“Để cho máu chúng ta dung hợp cùng một chỗ, Tiểu Nhi, ta chỉ hỏi ngươi một lần, sau này nếu có xảy ra bất cứ chuyện gì, ngươi cũng nguyện ý ở bên

cạnh ta?” Thanh âm Ngô Tử Cách nghe qua có chút xa xăm, mang theo bi thương.

“Ừm! Độc Cô Tiểu Tuyết ta thề tại đây, đời này kiếp này, không rời không bỏ!” Yêu, đó là chuyện cả đời, cùng sinh cùng tử, không rời không bỏ!

“Được, người nhớ kĩ lời thề ngày hôm nay, ta cũng thề, đời này kiếp này, bất luận phát sinh chuyện gì, ta đều sẽ không buông tay người ra, người vĩnh viễn đều là người của ta!”

Trước mặt mọi người, lời thề hai người rõ ràng mà kiên định, cho dù không phải người tham gia tế bài, cũng đều đã cảm thấy chấn kinh.

Từng bước một, Ngô Tử Cách đi lên tế đàn, giơ tay chém xuống, máu tươi nháy mắt chảy ra.

Hai người nắm tay nhau, máu tươi theo ngón tay chảy xuống, phân không rõ là Tiểu Tuyết hay Tử Cách, sau đó cùng rơi vào trong bồn, dung hợp thành một...

“Tử Cách!” Ánh mắt Tiểu Tuyết vẫn đều đặt ở trên mặt Ngô Tử Cách, thâm sâu nhìn hẳn, nàng muốn nàng vĩnh viễn đều sẽ không thấy đủ...

Nhưng mà, ánh mắt càng ngày càng mơ hồ, thân thể càng ngày càng nhẹ, thiếu máu khiến bệnh cũ tái phát, khóe miệng Tiểu Tuyết tươi cười suy yếu nhưng tràn ngập hạnh phúc.

“Tiểu Nhi!” Tử Cách ôm lấy Tiểu Tuyết té xiu, lo lắng diễm huyết đạo của nàng, cái nha đầu ngốc này, vậy mà hẳn còn cùng nàng làm chuyện ngốc nghếch này nữa...

Độc Cô Khinh Cuồng và Hoàng Phủ Linh Thù đứng ở dưới đàn tế, thân sắc hết sức lo lắng, mãi đến khi Tử Cách cầm máu cho Tiểu Tuyết, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó hai người trao đổi ánh mắt, từ trong ánh mắt đối phương thấy được thỏa hiệp và vui mừng.

Tuy không muốn Tiểu Tuyết vẫn còn nhỏ đã bị nam nhân khác đoạt đi, nhưng, nếu nam nhân này nguyện ý vì Tiểu Tuyết mà tiến hành huyết tế, như thế bọn hắn cũng nguyện ý chúc phúc cho hai người họ.

Máu vẫn chảy, ôm thân hình Tiểu Tuyết cũng dần dần suy yếu, thân thể Ngô Tử Cách bất ổn quơ quơ, sau đó có chút suy yếu ôm Tiểu Tuyết ngồi ở trên tế đàn...

“Tiểu Nhi, người thật khờ, để cho ta thật sự không bỏ xuống được rồi...” Ngô Tử Cách nói nhẹ bên tai Tiểu Tuyết, trong thanh âm tràn ngập vô nại và thông khổ.

Máu, càng ngày càng nhiều, Ngô Tử Cách hơi nhắm mắt lại, bộ dáng như đã ngất đi...

Rốt cục, bồn máu đầy, Độc Cô Khinh Cuồng phát tay, liền có người đi lên xem xét, sau đó thận trọng bồn máu đi ở giữa mọi người, tràn đầy một chậu máu tươi, không có một chút giả dối.

“Tàn Nguyệt, cho bọn họ nhìn xem.” Tàn Nguyệt hiện tại là dược sư trong Ma Thần điện, y thuật cực kì cao minh.

“... Không mất máu quá nhiều, đã hôn mê, nhưng không có trở ngại gì, xin Ma Tôn yên tâm!” Tàn Nguyệt kiểm tra qua sau đó thận trọng nói, mọi người nghe xong, hô hấp mới bắt đầu bình thường trở lại...

“... Ài, tất cả giải tán đi, Tàn Nguyệt, người chiếu cố hai người bọn họ thật tốt.” Độc Cô Khinh Cuồng than nhẹ một tiếng, coi như là thừa nhận quan hệ của Tiểu Tuyết và Tử Cách.

“Vâng!”

Chương 18

Kịch Biến

“**T**ử Cách!” Tiểu Tuyết nháy mắt mở to mắt, liền kêu tên Tử Cách.

“Tiểu Nhi.” Mà Tử Cách cũng tại tới ngay trước mặt Tiểu Tuyết, thương tiếc nhìn nàng.

Tuy hẳn mất nhiều máu hơn Tiểu Tuyết, nhưng vẫn tỉnh lại trước Tiểu Tuyết, được sự cho phép của Ma Tôn, liền một mực ở bên cạnh Tiểu Tuyết, mà trong khoảng thời gian này, hẳn cũng nghĩ rất nhiều...

“Người không có việc gì... Thật tốt.” Tiểu Tuyết ôn nhu nói.

“Nha đầu ngốc, lời này hẳn là ta nói, người về sau không được cố chấp như vậy, để ta lo lắng như vậy.” Trong giọng nói của Tử Cách mang theo thương tiếc mà chính hẳn cũng không phát hiện.

“Người không làm cho ta lo lắng chuyện của người, ta cũng không làm cho người lo lắng chuyện của ta.” Hẳn lo lắng cho nàng, nàng đương nhiên cũng sẽ lo lắng hẳn, để nàng trở mắt nhìn nam nhân nàng yêu vì nàng đổ máu, nàng làm không được!

“Aiz, được rồi, ta thỏa hiệp.”

Một câu thỏa hiệp đổi lấy hai người tươi cười, mưa gió qua đi, hạnh phúc tựa hồ nên tiến đến...

...

Bận rộn, lẫn lộn, hạnh phúc mang theo áp lực, một tháng sau, khí tức âm trầm hắc sắc của Ma Thần điện được thay bằng không khí tràn đầy vui mừng, giăng đèn kết hoa.

“Nhất Bái Thiên Địa!”

“Nhị Bái Cao Đường!”

“Phu Thê Đối Bái!”

“Đưa vào động phòng!”

“Tiểu Nhi, từ nay về sau, ngươi là thê tử của ta rồi.” Tử Cách đứng trước giường, thần sắc phức tạp nhìn thê tử của mình, mỹ lệ mà xinh đẹp, ngưng ngưng mà tinh thuần, không có bất luận kẻ nào có thể so với nàng tốt hơn, hẳn cưới nàng, ghen chết mọi người.

“Phu quân...” Môi son khẽ mở, khuôn mặt Tiểu Tuyết ngưng ngưng đỏ ửng hiện lên, tăng thêm quyến rũ.

Hôm nay, nàng rốt cục trở thành thê tử của hắn, trong lòng tràn đầy hạnh phúc và chờ mong.

Ngũ điệu mềm mại thức tỉnh tâm linh rung động, toàn thân Tử Cách căng thẳng, vẫn như cũ dùng ánh mắt phức tạp nhìn Tiểu Tuyết, sau đó nhẹ nhàng hôn như mưa trên mặt Tiểu Tuyết, Tử Cách lấy tay phủ trên mắt Tiểu Tuyết, che khuất tầm mắt của nàng...

“Tiểu Nhi, ta muốn nàng...”

Từ nữ hài biến thành nữ nhân, thống khổ lại hạnh phúc, một đêm triền miên, Tử Cách nhìn Tiểu Tuyết mê man bên cạnh, ánh mắt thống khổ không thể ức chế lộ ra.

“Tiểu Nhi, thực xin lỗi, thực xin lỗi... Nhưng mà, ta không có biện pháp, cho nên, xin hãy tha thứ cho ta...”

...

Năm tháng sau, tết âm lịch truyền thống ý nghĩa, cũng chính là ngày mà giáo chúng Ma Thần điện tụ hội, phân bộ ám bộ các nơi mọi người lại trở về tổng bộ Vạn Ma sơn Ma Thần điện hơn một nửa, nhất thời để nơi yên tĩnh này trở nên náo nhiệt trở lại.

Trong sân yên lặng, vẻ mặt Tiểu Tuyết hạnh phúc theo cái gì đó, lại đột nhiên thần sắc biến đổi, nôn mửa kịch liệt.

“Tiểu Nhi, vẫn rất khó chịu sao?” Ngô Tử Cách nhẹ nhàng vỗ lưng Tiểu Tuyết, ánh mắt phức tạp nhìn Tiểu Tuyết.

“Không sao, thói quen rồi.” Nàng đã có bầu bốn tháng, nôn mửa cũng là chuyện bình thường, chỉ là nàng hình như nghiêm trọng hơn người khác một chút, ăn không vô, thật sự rất khổ sở, cũng vì vậy nàng lại càng thêm cảm kích năm đó mẫu thân đã sinh ra nàng.

“Vậy nàng uống một ngụm trà nghỉ ngơi một chút đi, ngủ thiếp đi sẽ thoải mái hơn.” Với lại, ngủ thiếp đi, hẳn mới có thể làm chuyện hắn muốn làm, Ngô Tử Cách đem nước trà rót một chén đặt trước mặt Tiểu Tuyết.

Tiểu Tuyết không có nghĩ nhiều cảm lấy chén uống một ngụm...

“Tiểu Nhi, thực xin lỗi, có một số việc, ta không thể không làm!” Ngay tại lúc Tiểu Tuyết cảm thấy có chút mê man, tựa hồ nghe được một câu nói như vậy, nàng muốn hỏi vì cái gì, lại vô lực hãm nhập trong bóng tối...

“Người làm gì tiểu thư?” Tàn Tình ngăn cản Ngô Tử Cách, giọng điệu lạnh lùng.

“Người là ai?” Ngô Tử Cách chấn động, không nghĩ tới sẽ có người đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, mà hắn lại không biết!

“Người không cần phải biết ta là người như thế nào, người hãy nói cho ta biết, người tới cùng muốn làm gì tiểu thư!” Tàn Tình thập phần kiên trì hỏi.

“Hừ, người không xứng biết ta muốn làm cái gì!” Đột nhiên trong lúc đó, lời còn chưa dứt, Ngô Tử Cách liền phi thân lên vọt về phía Tàn Tình!

Tàn Tình phản ứng cũng hết sức nhanh chóng, hai người nháy mắt liền quần giao cùng một chỗ, chiêu thức tàn nhẫn, không để lại một chút đường sống.

Càng đánh hai người lại càng kinh ngạc, Ngô Tử Cách tự nhận là công phu rất cao, khó gặp địch thủ, cả giang hồ cũng không có vài người lợi hại hơn hắn, cho dù là đánh với Ma Tôn Độc Cô Khinh Cuồng cũng có thể chống đỡ, mà lúc này đụng phải một tên không biết là người của ai, vậy mà có thể không phân cao thấp với hắn, sao hắn có thể không giật mình.

Mà Tàn Tình lại càng kinh ngạc, hắn đã sớm hiểu quá rõ Ngô Tử Cách, võ công của hắn tuy tốt, nhưng không cao thâm đến như thế này, vậy mà để hắn ứng đối thập phần cật lực, này tới cùng là chuyện gì xảy ra, hắn lại vì sao làm tiểu thư hôn mê...

Đột nhiên, bầu trời bốc lên một trận khói xanh, Ngô Tử Cách nhìn lại, sắc mặt đại biến, chiêu thức cũng càng trở lên sắc bén hơn!

Tàn Tình vốn là gần như thế yếu, hiện tại lại càng khó có thể ứng đối, không nghĩ tới sẽ bị trúng một kiếm, Ngô Tử Cách đắc thủ, chiêu thức càng thêm mãnh liệt, mà cùng lúc đó, có hai bóng người cũng bay tới, giúp đỡ Ngô Tử Cách vây công Tàn Tình!

Vết thương trên người Tàn Tình càng ngày càng nhiều, sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi, sau cùng nhìn thoáng qua Tiểu Tuyết, cắn răng bay ra khỏi sân, hắn muốn đi nói cho Ma Tôn, tuyệt đối không thể để cho bất luận kẻ nào thương tổn tiểu thư!

“Đuổi theo, tuyệt đối không thể để cho hắn đi báo tin!” Ngô Tử Cách trước tiên đuổi theo, hai người còn lại cũng rất xảo diệu vây đuổi chặn đường, không cho Tàn Tình đi đến đại sảnh.

Tàn Tình bất đắc dĩ, hốt hoảng lại bị đuổi tới phía vách núi.

“Hừ, vô luận ngươi là ai, hôm nay đều phải chết, không có bất luận kẻ nào có thể ngăn cản kế hoạch của ta, ta sẽ tiễn ngươi một đoạn đường!” Ngô Tử Cách hung ác vọt tới trước mặt Tàn Tình, Tàn Tình cắn răng đón nhận, nhưng lực bất tòng tâm, bị Ngô Tử Cách một cước đá xuống vách núi!

“Trang chủ!” Kia hai người nhìn vách núi liếc mắt một cái, căn bản trông không thấy đây, gật đầu đối với Tử Cách.

“Đi!” Tử Cách không chút do dự, lập tức phi thân trở về biệt viện, sau đó ôm lấy Tiểu Tuyết đang mê man, cũng cho người chuẩn bị tốt vài thứ, liền biến mất khỏi biệt viện.

Ngày đó, đại bộ phận giáo chúng ma giáo không biết vì sao lại trúng độc, sau đó chính đạo nhân sĩ không biết từ chỗ nào xông ra, một đường từ dưới chân núi giết đến trên núi, đi qua nơi nào, đều là thi thể giáo chúng ma giáo, không có lưu lại một người sống.

Ngày đó, Vạn Ma sơn trở thành vạn quỷ sơn, thầy ngang khắp đồng, máu chảy thành sông, đã không có một chút sinh khí!

Ngày đó, Chính Đạo Liên Minh vây công Vạn Ma sơn, Độc Cô Kinh Cuồng mang theo thê tử vượn người nhảy xuống vách núi sâu vạn trượng, giáo chúng ma giáo, cơ hồ không một người sống, các phân bộ ám vệ Ma Thần điện cũng bị Chính Đạo Liên Minh công kích, chết không đếm hết, Ma Thần điện bị phá hủy, về sau theo trên giang hồ xóa tên!

Chương 19

Cừu Hận

Thời điểm Tiểu Tuyết tỉnh lại phát hiện nàng đang ở một nơi lạ lẫm, mở to mắt đánh giá chung quanh, phát hiện nơi này không phải chỗ này nàng chưa từng đến, muốn đứng dậy, lại phát hiện toàn thân nàng vô lực, chỉ là ngồi xuống cũng mất rất nhiều khí lực.

Tới cùng đã xảy ra chuyện gì, hồi tưởng lại hồi tưởng, nhưng chỉ nhớ lại biểu tình bi thương của Ngô Tử Cách...

“Khụ khụ... Có người không, Tử Cách...” Tiểu Tuyết nhịn không được hô quát lên, nhưng không có bất luận ai trả lời, tâm không khỏi rối loạn, lo lắng nhớ lại.

Không được đáp lại, Tiểu Tuyết muốn đứng dậy xuống giường, toàn thân lại vô lực, lại bởi vì mang bầu không dám dùng lực quá lớn, chỉ có thể động đậy thân thể... Đột nhiên trong lúc đó, Tiểu Tuyết không cẩn thận một cái, ngã trên mặt đất.

“Đau!” Tiểu Tuyết ôm bụng, thống khổ nhíu mày, mồ hôi lạnh nháy mắt liền xông ra.

Làm sao vậy, tới cùng làm sao vậy, vì sao toàn thân nàng vô lực xuất hiện ở đây!

Toàn thân vô lực? Tiểu Tuyết đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, lấy tay bắt mạch, toàn thân nháy mắt liền trở nên lạnh lẽo!

Hóa cốt Nhuyễn Cân Tán! Trúng độc khiến toàn thân vô lực, nội công hoàn toàn biến mất, nàng tại sao bị trúng độc, là ai hạ độc nàng, đã xảy ra chuyện gì?

Tiểu Tuyết rốt cục tỉnh táo lại, sau đó hồi tưởng... Vẫn đang suy nghĩ, bỗng nàng lắc đầu mạnh!

“Không, không có khả năng, làm sao có thể, tuyệt đối không có khả năng!” Hồi tưởng lại, có khả năng bị hạ độc nhất đó là chén nước trà kia, nhưng mà, đó là Tử Cách tự tay pha mà, không, cho dù là Tử Cách mang nước đến, cũng sẽ không phải là Tử Cách, nhất định là người khác... Nhưng mà vì sao Tử Cách lại có biểu tình bi thương nhìn nàng... Toàn bộ toàn bộ đều quá kỳ quái, làm cho nàng không thể hiểu được.

Hoảng hốt, Tiểu Tuyết nghe được thanh âm mở cửa, sau đó một người tiến vào, Tiểu Tuyết lập tức nhìn qua, người này nàng cũng không biết.

“Đây là đâu nào, ngươi là ai?”

“... Đây là cơm của ngươi, không nên hỏi đừng hỏi.” Người tới là một nam tử khoảng bốn mươi tuổi, cau mày tựa hồ cực kỳ mất hứng, giọng điệu lại càng lạnh lùng, lại mang theo hèn mọn và chán ghét rõ ràng.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Tuyết cảm nhận được cảm giác bị tận lực chán ghét, nhìn xuống không thoải mái trong lòng, thẳng tắp trừng mắt người tới.

“Là người nào bắt ta tới nơi này, tới cùng là xảy ra chuyện gì, ngươi không nói cho ta biết liền tìm một người có thể tới nói cho ta biết!” Vô luận là địch là bạn, nàng cũng muốn biết đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì nàng xuất hiện tại nơi này, mà còn, còn có Tử Cách, hẳn ở nơi nào, hẳn thế nào rồi!

Nam nhân tựa hồ do dự một chút, cuối cùng cái gì cũng chưa nói, cau mày rời đi, lưu lại Tiểu Tuyết ngồi dưới đất thống khổ ôm bụng.

Nhưng rất nhanh liền có người đến, một tiểu nha đầu đi đến, thời điểm nhìn thấy Tiểu Tuyết, lộ ra ánh mắt kinh ngạc, sau đó lại nghĩ đến tổng quản dặn dò, nghiêm mặt đi về phía trước nâng Tiểu Tuyết dậy.

“Tổng quản phân phó ta tới chiếu cố ngươi, nhưng, tổng quản dặn dò, ta không được nói bất cứ điều gì với ngươi, cho nên, ngươi cũng không cần hỏi.” Tiểu nha đầu giọng điệu không tốt lắm, tay chân trái lại rất nhẹ, nàng đỡ Tiểu Tuyết đến trên giường, liền dùng một loại ánh mắt đánh giá nhìn Tiểu Tuyết.

Tổng quản nói, đây là người đặc biệt trang chủ mang về, để nàng tới chiếu cố, lại không cho phép nói thêm cái gì, mà còn cũng không cần quá khen tặng, giống như là đối đãi với người bình thường vậy, khiến nàng có chút hồ đồ, nhất

là khi nhìn thấy nữ nhân này, nàng thật đẹp, nàng cho tới bây giờ vẫn chưa nhìn thấy nữ nhân nào đẹp như vậy, cho dù có chút chật vật, lại vẫn đẹp kinh người.

Tiểu Tuyết cắn môi, sắc mặt tái nhợt dị thường, bao tử rất đau, nàng có chút lo lắng... Kiêu ngạo không cho phép nàng đi cầu xin người, nhưng, Bảo Bảo trong bụng... Tiểu Tuyết do dự, sau đó vẫn không sao thân mật được với tiểu nha đầu này!

“Có thể tìm đại phu tới không, ta giống như bị động thai!” Vô luận như thế nào, nàng không thể để cho hài tử xảy ra chuyện!

“A, người mang thai rồi! Đây, người chờ chút, ta đi hỏi tổng quản.” Tiểu nha đầu mang theo vẻ mặt kinh ngạc chạy ra ngoài, Tiểu Tuyết vô lực nằm ở trên giường, toàn thân từ từ trở nên lạnh, dần dần rơi vào trong hôn mê...

Cảm giác được có người đến lại có nhân đi tới, thân thể tựa hồ bị chạm qua, sau đó có người cho nàng uống vào cái gì đó, nàng muốn mở mắt ra, toàn thân lại vô lực, chỉ muốn ngủ...

“Nàng như thế nào?”

“Hồi trang chủ, vị này... Phu nhân cũng không có chuyện gì lớn, chỉ là có chút suy yếu, không cần thận động thai, điều trị một chút liền có thể khỏe lại, xin người yên tâm.”

“Ừ, đi làm đi, không được nói cho người ngoài!” Nam nhân đè thấp thanh âm phân phó.

“Vâng, tiểu nhân đi xuống sắc thuốc cho phu nhân.”

“Ừ, đi đi...”

Đợi đại phu đi, nam nhân đứng ở bên giường, dùng ánh mắt hết sức phức tạp nhìn Tiểu Tuyết, bao lâu trước kia, loại ánh mắt này đã tồn tại ở đáy mắt hắn, có đôi khi áp lực khắc chế, có đôi khi vô pháp khắc chế lộ ra, lại chỉ có thể xuất hiện lúc nàng không nhìn thấy.

Hắn biết, vô luận là lý do gì, hắn đều có lỗi với nữ nhân này, nhưng, hắn cũng chỉ có thể có lỗi với nàng, năm đó ma giáo trắng trợn giết chóc, làm cho hắn cửa nát nhà tan, chỉ để lại cô nhi quả mẫu sống nương tựa lẫn nhau, huyết hải thâm thù này, hắn làm sao có thể quên, chịu nhục, nhận giặc làm cha, trên tay dính vô số máu người vô tội, cũng chỉ vì để tiêu diệt ma giáo, một nữ nhân không thể khiến hắn buông tha tất cả...

Nhưng hắn vẫn không thể bỏ được nàng, vô luận là nguyên nhân gì, hắn vẫn vùng trộm dẫn nàng về đây, giấu ở nơi thuộc về hắn...

Lông mi Tiểu Tuyết giật giật, chậm rãi mở mắt ra, không có ánh sáng chói mắt, chỉ còn lại có ánh sáng u ám.

Có người, theo trực giác Tiểu Tuyết quay đầu nhìn lại một bên, sau đó thấy được nam nhân kia, hắn đang ngồi ở một bên, dùng một loại ánh mắt vô cùng thâm trầm nhìn nàng.

“Tử Cách, tới cùng đã xảy ra chuyện gì?” Nam nhân ngồi ở chỗ kia, lòng Tiểu Tuyết có chút lạnh, lại vẫn có một tia chờ mong, nàng tin tưởng hẳn như thế...

“Mười bảy năm trước, Âu Dương Sơn trang đứng đầu chính đạo, lấy kiếm pháp tinh diệu nổi tiếng giang hồ, lại trong vòng một đêm, trên dưới 132 người toàn bộ trang, toàn bộ bị giết, không một người may mắn thoát khỏi, người biết không, tên của ta, kỳ thật không phải là Ngô Tử cách, mà là Âu Dương Tử Cách...”

Thấy Tiểu Tuyết tỉnh lại, Tử Cách từ từ mở miệng tự thuật chuyện xưa của hẳn.

“Năm đó Âu Dương Tử Cách dần dần lớn lên, từ nhỏ được mẫu thân giáo dục, nhất định phải vì phụ thân báo thù, hẳn cố gắng tu luyện võ công, sau đó hao hết tâm tư lên vào bên trong kẻ địch, chuyến đi này liền là hơn mười năm, nhận giặc làm cha, sát hại vô tội, vì báo thù, ta làm không ít chuyện bất đạo, ắt hẳn đến vô cảm, Tiểu Nhi, người biết không, có đôi khi bản thân ta cũng hoài nghi, ta có phải con người hay không?”

Chương 20

Yêu Và Hận

Tiểu Tuyết nghe Tử Cách tự thuật, tâm trở nên lạnh lẽo, nàng không cần nghe kết cục có thể đoán ra những chuyện về sau, bởi vì, nàng cũng tham gia đến trong đó...

“Sau đó, người liền đụng phải một bé gái, ngây ngốc yêu người, mà người, cuối cùng vì báo thù, hủy đi toàn bộ?” Thanh âm Tiểu Tuyết nhẹ nhàng, nàng không hy vọng kết cục là như vậy, phụ thân của nàng, mẫu thân của hẳn, người nhà của hẳn...

“Độc Cô Khinh Cuồng mang theo Hoàng Phủ Linh Thù nhảy xuống vách núi phía sau núi, thi cốt vô tồn!” Đó là hẳn tận mắt nhìn thấy, cũng do hẳn gây nên, gã nam nhân kia kiêu ngạo chỉ thâm sâu nhìn hẳn, sau đó mang theo thể tử, kiêu ngạo nhảy xuống vách núi!

“Tốt tốt tốt... Khụ!” Đột nhiên trong lúc đó, Tiểu Tuyết ho mạnh ra máu, hồng chói mắt, nhuộm đỏ đệm giường...

Âu Dương Tử Cách rời chỗ ngồi, ở một bên sững sờ nhìn, muốn làm chút gì đó, lại nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng kia của Tiểu Tuyết, băng lãnh, tuyệt vọng, đau thương!

“Cách ta xa một chút, không được đụng vào ta!” Tiểu Tuyết vùng vẫy lui về phía sau, nàng không nghĩ nhiều, cái gọi là cừu hận gì gì đó, nàng không nghĩ

được nhiều như vậy, chỉ là trực giác cự tuyệt nam nhân này tiếp xúc, muốn cách xa hẳn!

“Ngươi!” Âu Dương Tử Cách đứng lên, ánh mắt phức tạp nhìn Tiểu Tuyết!

“Thì ra tất cả đều là nói dối, đều là ngươi vì báo thù mà làm, ha ha, vậy mà ta lại ngây ngốc yêu ngươi...”

“... Ma giáo bất nhân, đã sớm nên diệt vong, ta báo thù chẳng lẽ sai? Mà còn, ta...” Cũng không phải lừa ngươi...

“Không sai, ngươi làm sao có thể sai, ngươi chỉ là báo thù mà thôi, chỉ là ta bất hạnh trở thành đối tượng báo thù của ngươi, vì ta ngu xuẩn dẫn sói vào nhà, mà hại phụ mẫu rơi vào kết cục thi cốt vô tồn (không còn hài cốt), ha ha ha a, Âu Dương Tử Cách, thì ra cho tới hôm nay, ta mới chính thức biết rõ tên của ngươi, Âu Dương Tử Cách, Âu Dương Tử Cách... Như vậy, hiện tại ngươi muốn xử lý ta như thế nào, nữ nhân cừu nhân?”

Sai, toàn bộ sao có thể dùng một cái chữ sai để giải thích!

Tiểu Tuyết cười tràn ngập bi ai tuyệt vọng, đã từng, nàng cho rằng chính mình tìm được hạnh phúc cả đời, lại không nghĩ rằng, giờ này hạnh phúc trở thành châm chọc, nam nhân kia không chỉ lừa gạt cảm tình của nàng, lại vẫn hủy đi gia đình nàng, tất cả của nàng, hơn nữa lại khiến cho oán hận ở trong lòng nàng gia tăng, để cho nàng hãm nhập vương mắc này!

Hận! Nàng không hận bất luận kẻ nào, nàng chỉ hận chính mình, vì cái gì dễ dàng tin tưởng nam nhân này!

“Nếu ngươi có thể quên toàn bộ, ngươi vẫn có thể sống ở đây, trong bụng của ngươi còn có hài tử của ta!” Lấy thân phận của nàng thì không có khả năng quang minh chính đại ở bên cạnh hắn, nếu nàng nguyện ý, hắn có đủ khả năng để bảo vệ nàng, chiếu cố nàng, để cho nàng vô ưu vô lự sống tại nơi này.

“Hài tử? Đúng vậy a, trong bụng của ta còn có hài tử a...” Hắn đã nói sẽ giết hết người ma giáo, nhưng nàng lại vẫn còn sống, nguyên lai là vì đứa bé trong bụng nàng, như vậy, có lẽ sinh hạ hài tử, cũng là lúc nàng phải biến mất...

“Tiểu Nhi...” Nghe được Tiểu Tuyết thì thầm, Âu Dương Tử Cách cho rằng nàng đồng ý, nhin không được giọng điệu mềm mại.

“Không cần gọi ta như vậy!” Tiểu Tuyết ngửa đầu, thần sắc bị tổn thương dần dần được giấu đi, chỉ còn lại có tuyệt vọng bi ai và quật cường không chịu cúi đầu!

Yêu, có thể yêu không hối hận, thật sự nàng không hối hận vì đã từng yêu hắn, chỉ là hối hận nàng có mắt không trông, yêu thật ra là một cái kết cục bi ai, nhưng những thứ này hiện tại đều đã không còn quan trọng, yêu thành không, cha mẹ bị người yêu bức tử, nhà nàng cũng bị phá hủy, nàng hiện tại hai bàn tay trắng, còn lại chỉ có kiên trì!

“Âu Dương Tử Cách, giết ta, không thì, một ngày nào đó, ngươi sẽ hối hận!” Yêu là yêu, như vậy, không thích cũng là không thích, giữa nàng và hắn, về sau, chỉ còn lại cừ hận! Nếu như hắn lựa chọn cừ hận, nàng cũng không thể quên, phụ mẫu của nàng chết thảm như thế nào!

“Ngươi! Thật sự không thể rũ bỏ toàn bộ sao?” Âu Dương Tử Cách vốn là tức giận, sau đó bất đắc dĩ hỏi...

Hắn đều đã minh bạch trong lòng nàng, chính hắn cũng không thể bỏ xuống cừ hận, cả đời này nàng cũng không thể quên...

Tiểu Tuyết cố chấp nhìn Âu Dương Tử Cách, biểu tình kiên cường tựa hồ có chút yếu ớt.

Âu Dương Tử Cách thâm sâu nhìn Tiểu Tuyết, cảm giác bị ai vô lực thâm nhập toàn thân, môi giật giật nghĩ muốn nói gì đó, lại không thể nói được gì, xoay người rời đi gian phòng có chút đơn sơ.

Nàng hận hắn, nàng hận hắn, ánh mắt cừ hận rõ ràng như thế, giống như đang nhìn cừ địch...

“Ha ha, ha ha, ha ha ha...” Một người trong phòng, Tiểu Tuyết vốn là cười yếu ớt, sau đó là điên cuồng cười to, cười máu tươi liền theo khóe miệng chảy ra, “Khụ khụ khụ... Âu Dương Tử Cách, vì cái gì không giết ta, chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta và ngươi sống còn có ý nghĩa sao...”

Trong một đêm, thế giới của nàng tất cả đều thay đổi, không gì có thể so sánh với đang từ đỉnh hạnh phúc rơi đến địa ngục vực sâu, người yêu trở thành kẻ phản bội, nàng thà rằng đã chết, cũng không muốn sống bị ai như vậy, chỉ là, trong bụng nàng còn có tiểu bảo bảo a, tuy đây là hài tử của nam nhân kia, nhưng cũng là hài tử của nàng, vô luận như thế nào, vì đứa nhỏ này, nàng muốn kiên trì sống tiếp, mà còn, hắn có thể chịu nhục sống tạm bợ hơn mười năm chỉ vì báo thù, nàng chẳng lẽ liền không thể sao? Chỉ cần nàng còn sống một ngày, nàng sẽ cố gắng, sống một ngày, nàng cũng sẽ khiến cho nam nhân làm tổn thương nàng kia phải chịu tư vị của bi thương ngày đó!

“Phụ thân, mẫu thân, ta không biết làm như vậy đúng hay không, nhưng mà, ta thật sự không biết làm như thế nào...” Khóe mắt, lệ rơi, kiên trì lại kiên trì, lại vẫn chảy ra, hòa cùng máu nằm ở trên chân...

Có lẽ là quá mức suy yếu, có lẽ là quá mức bi thương, Tiểu Tuyết lại ngất đi...

Ngoài cửa sổ, Âu Dương Tử Cách thời điểm không nghe được bất luận âm thanh gì liền đi đến, nhìn Tiểu Tuyết hôn mê ngã xuống giường, đáy mắt thâm sâu cũng là tràn đầy thống khổ!

“Tiểu Nhi, ta biết ngươi hận ta, nếu hận có thể cho ngươi tiếp tục sống sót, như thế liền hận ta đi, dù có như thế nào, ta cũng không thể thả ngươi đi, ngươi vĩnh viễn đều thuộc về ta!”

Hắn cũng muốn buông tay, nhưng mà, hắn cũng đã sớm không buông tay được rồi, cả đời này, bọn hắn nhất định vướng mắc cùng một chỗ, không thể phân li.

“Trang chủ, lão phu nhân mời người qua.” Quản gia im hơi lặng tiếng xuất hiện ở chỗ không xa, trên mặt mang theo thần sắc rõ ràng không đồng ý.

“Chiều cố nàng thật tốt, đừng để cho nàng có việc gì!” Thận trọng phân phó, Âu Dương Tử Cách thu hồi ánh mắt, xoay người rời đi, hắn còn có rất nhiều việc phải xử lý, mà quan trọng nhất đó là thuyết phục mẫu thân chấp nhận Tiểu Tuyệt.